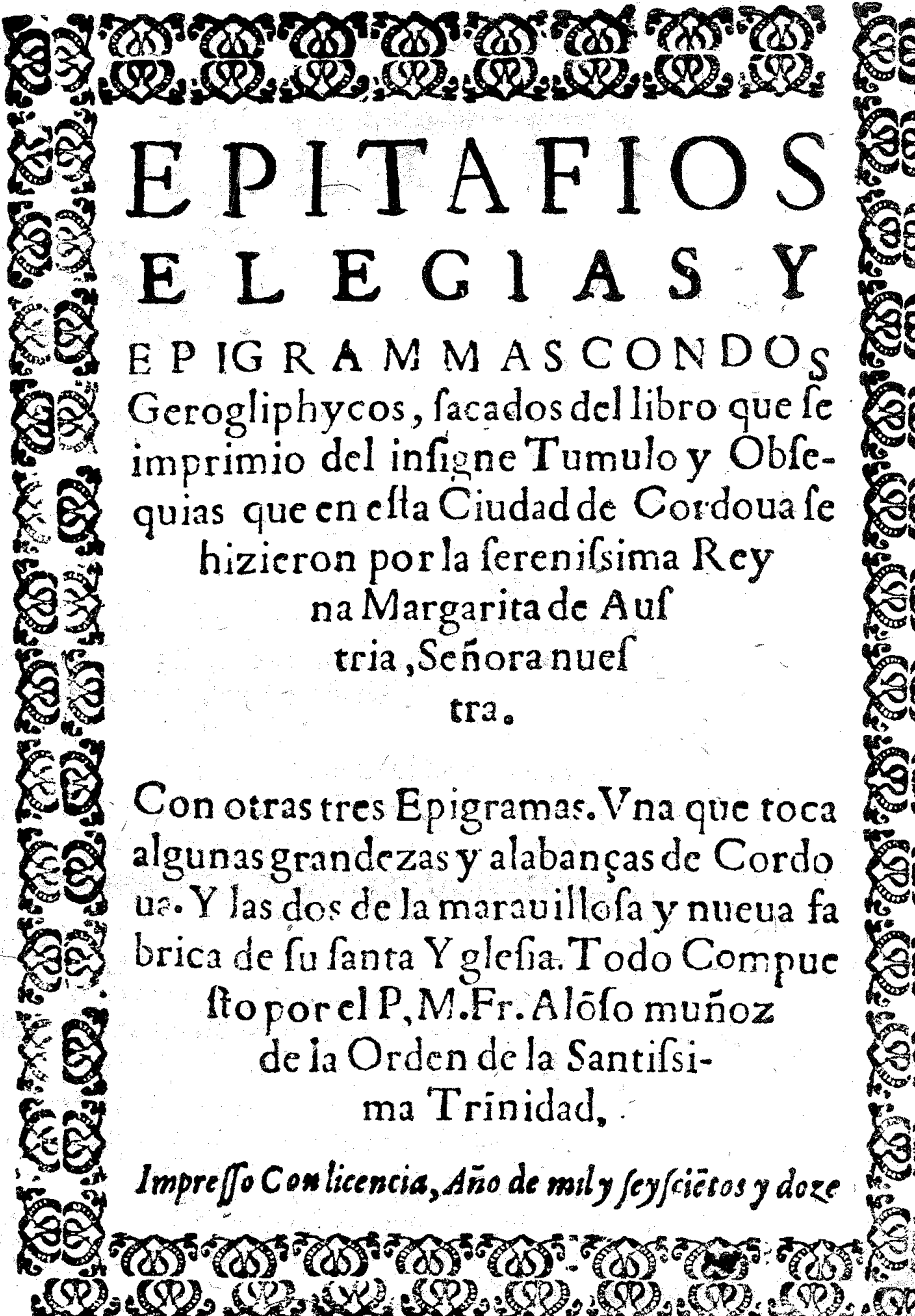

EPITAFIOS ELEGIAS Y

EPIGRAMMAS CONDOS
Geroglyphycos, sacados del libro que se
imprimio del insigne Tumulo y Obse-
quias que en esta Ciudad de Cordoua se
hizieron por la serenissima Rey
na Margarita de Aus-
tria, Señora nues-
tra.

Con otras tres Epigramas. Vna que toca
algunas grandezas y alabanças de Cordo-
ua. Y las dos de la maravillosa y nueva fa-
brica de su santa Yglesia. Todo Compue-
sto por el P. M. Fr. Alôso muñoz
de la Orden de la Santissi-
ma Trinidad.

Impresso Con licencia, Año de mil y seysciētos y doze

ELEGIA

Hispania Reginam alloquitur.

Hispa. **M**argarita poli solio cum læta fruaris,
Ut probitas vite nos monet ipsa tuæ,
Cur ego plus solitis Hispania luctibus anger?

Non ita pro simili funere mœsta fui.

Hisp. Historiæ sunt mille mei, causæq; doloris,
Quæ me ad singultus tristitiamq; vocant.

Ferali, quid enim est, corpusq; amicire lugubri
Vestem amplis tumulos fastibus erigere?

Pullatis incedere equis, aulea, rapetes

Circum templa pie pendere Cimmericos?

Debueram potius gemitus è corde revulsos

Promere, & humenteis dilacerare genas,

Qualis enim sine lacte infans, sine frondibus arbor,

Aut sine vallo hortus, vel sine luce dies

Post tot iacturas, post tot mala passa, tamentis

Deseor in medijs fluctibus orba maris

Saucia propterea insolitis ego fletibus angor,

Et nimio cordis, tacta dolore premor.

Dicere plura, dolor non me sinit, astra loquentur,

& rerum euentus, longaq; posteritas.

Effari tantum de te pro millibus vnum

Ausim, quo tacitè voluere plura volo

Nempe quod à patribus Regina, vel induperatrix

Hispano fuerit par data nulla solo.

EPI T A P H I V M.

CVM fera mors vitæ Reginae stamina scindit,

Altera fila Deus non peritura parat.

Car.

Carmen encomiasticum acrosticum.

AD.

¶ Aman.
prodemo
ne,

Maxima prole tua Austriadū celebrata tuoru M,
A tropos ausa fuit, scindere fila tu A !
Regia subrepens subiit tua tecta velut fu R,
Guttura sed nequam non tua fixit Aga G.
Ardua cum superū merearis adire theatr A,
Regis, corda, Dei si tua adussit amo R,
Idcirco ò populi inferias modò soluite lat I,
Tartarea hinc prædæ nam nihil hydra fere T
Acta probat finis, vitæ sic exitus act A
Magna tuæ, ergo obitus te probat esse proba M
Litterulas legito primas, vel posteriores
Hinc titulum atque illinc protinus inuenies.

E P I T A P H I V M.

Frontis honos, muliebre decus, florente iuuenta
Nuptarum exemplar, norma pudicitiae
Virtutum specimen cunctarum, atq; inclyta mundi
Gloria totius, Regis & omne bonum
Denique vita, salus, libertasq; Hispanorum
Marmore sub gelido contumulata iacent.

E L E G I A.

Nulla dolenda magis lux hac mortalibus vnquā
contigit, an mundus perdere plura potest?
Perdere Regna, parū est, & opes, quas effodit Indus,
Quasq; Tagus quondam Cordubaq; ipsa dedit,
At, Margaritam qui perdidit, omnia fudit,
Pro qua Regna orbis vendere, non satis est.

E L E G I A.

Plangite pupilli, viduæ plorate, vlulate,
plangite singultu diues inopsq; pari,
Atq; Palatini quos spes lactabat inanis,
Queis Regalis honos, Aulaq; victus erat.
Vosq; viri egregij, proceres, comitesq; ducesq;

Que

Queis Margaritæ tristia fata dolent.
Non quos fortunæ Magnos sphaera improba fecit,
Sed quos progenies, & pia facta beant.
Illacrymate trium factum crudele Sororum
Quas prece nec pretio vincere nemo potest.
Margarita obiit, stamen Soror vltima vitæ
Heu scidit, Hispani mors inimica soli:
Ergo stella micans quæ omni splendebat in orbe
Cuius ope & radijs vndique latus erat.
Occidit Hispanis, Germanis, Hesperisque
Nam simul vnà omnes causa dolorq; premit
Quis populus quamuis Scythicus, quæ natio duris
Cotibus orta licet, temperet à lacrymis.

¶ De morte Margaritæ sub nomine Phiseteris.

Monstrū horrēdum, ingens, dirū, letale Phiseter
Qui mare, qui terram, cordaque sollicitas.
Te neq; nautarum sapientum techna retardat.
Nec tuba, nec litui, sinistra nec ipsa fugant
Ventorumq; Deum terres, nutuq; superbum
Qui mare conciliat semideosq; regit.
Te turbante orbem nuper, tremuere gigantes
Germani proceres, Hesperique duces,
Terraq; contremuit, mundi gemuere columnæ,
Nam licet inferior de tribus vna ruit.
Omen ab Hispanis quod vis; licet, astra minentur,
Et mala si tristis nuntia bubo sonet,
Auertet Deus, Austriadum ò sanctissime Regum
Hostibus euenient quæque sinistra tuis.
Nam tecum tua Regna Deus moderando tuetur,
Estque tuum in manibus cor sine fine suis.

E P I T A P H I V M.

Vixi, Regnaui magno cum Atlante Phylippo
Margarita, vni sola reperta sibi.

Delicias habui, vestes mea bysus, & aurum,
Atq; domus (velut Regia Solis) erat
Sed modò quid superest, de tātis quid modo restat?
nil nisi feralis vestis & vrna mihi-

¶ Viator ad Pollinctorem,

Pollinctor viuis operosam tollere molem
Parece, nec ista illis funera deinde pares
Sarcophagi, Mausolei, monumenta sepulchra
Hæc solum extinctos vana trophæa decent.
Margaritæ etenim probitas laus, vita perennis
Reginis superat norma super stibus.

E P I T A P H I V M.

REX Margaritam quæsit, repperit, emit,
Dilexit, coluit, duxit. & en moritur,
Desinat vltèrius similem huic sibi quærere, eandem
Ni pius ætherea mittat ab arce Deus.

E N C O M I A S T I C O N.

TEqui bus anteferam Reginis? omnibus ausim:
par tibi nulla potest esse, neq; ipsa minor
Cumq; tua immites clauferunt lumina Parcæ,
Omnia clauferunt lumina luminibus.

ENtre otros muchos è ingeniosos hieroglyphy-
cos estaua pintado sobre vn peñasco sobre puef-
to a la mar, vn Aguila real coronada, q̃ en defensa de
sus pequenuelos hijos, con picos alas, y garras hazia
guerra, y ahuyentaua à otras aues de Rapiña. Estauã
encima de la pintura estas palabras del Psalmo 128.

¶ Etenim nõ potuerũt, y debaxo della este disticho.

ROstro, alis, atq; vngue fero Iouis ales in quas
Ne sua dilacerent pignora pellit aues.

¶ Y tro mas abaxo que declaraua el concepto.

¶ Perfida plebs, per me trannarunt æquora Mauri
Hispanos per me deseruere lares.

EStaua pintada vna muerte, que con la guadaña
cortaua vna oliua por el pie, y de la cortadura
nacian

naciañ feys renueuos, y ania en la copa de la oliua
vn hemistico,

Quamuis præcisa renascor.

Quamuis trunca cadis de te sex germina surgunt,

Quorum Atlas mundi quodlibet esse potest.

Urna cadauer habet, sed non peretura manebunt

Regia progenies, laus tua, fama, decus.

ENCOMIASTICVM.

C O R D V B A E.

ILLA ego sum quondam Latialis gloria Romæ,

Cum dedit illa mihi, quæ sibi iura dabat.

Inter Romanas sum prima Colonia facta.

Solaq; Patritio nomine clara fui

Vandalia caput insignis memorabile quodã

Nũc tamẽ ante mea nobilitate fêror. *+Tmesis.*

Diues opum terræ, atq; bonis opulenta supernis,

Moribus, ingenijs, & probitate magis,

Marcelli fabricata opibus, non inclyta muris,

Nam mihi cum desint, pectora murus erunt.

Delitiis fruor ipsa meis Montis Mariani,

Ad cuius gremium dotibus aucta cubo.

Fœta sophis, Diũumque ferax, vatũque Arabũq;

Pharmaca quos latẽ non sociata beant

Piscolus me Bæthis amat, me argentea cingit

Vnda, Caballino fonte sacrata magis.

A tergo Montana insunt, lætissima Tempe,

Quælibet arboribus confita pomiferis.

Medica mala rubent auro satis æmula fuluo,

Et dulces ficus, & Cerasuntis opes.

Hic Pallas sua dona legit, viridesque Smaragdos

Quæ regum mensas exhilarare solent

Omnigenæ tandem fruges, mella Attica, fontes;

Et vitrei riui per iuga mille fluunt,

A fronte aspiciamus viridantes vndique campos

Quæ

Auerro, in
Aristoti. li.
5. de gene-
ratione a-
nimæ ca. 3.
de varia-
te pilorum

Quæ mihi maturis messibus arua placent.
 Lanigeras speculamur oues, armenta, suæque
 Caprarumq; greges, & iuga mille bouum.
 Numina sunt fata fena mihi Diuum atque Dearum
 Pan, Mauors, Liber, Iuno, Minerva, Ceres.
 Panpecus associat, Mauors sibi dedicat arma,
 Dulcia lætificus vina Lyæus amat.
 Nobilibus præest Iuno viris, fruiturque Minerva
 Cognitione, Ceres feminibusque suis.
 Parturio hæc semper nostri ego munera terris,
 Hæc rura, & montes pingua dona ferunt
 Propterea mater merito generosa Deorum
 Alteraq; & Cibeles iure vocanda forem.
 Quantos ipsa viros peperit, quos mitra leuauit,
 Et quorum eueheret tria corona caput.
 Quot de plebe humiles Pallas prædocta beauit!
 Scandere quos fecit pulpita, templa, gradus.
 Mille Numas, Gabiosq; darem, totidemq; Catones,
 Vira quibus semper fama decusq; foret.
 Mille mihi Senecæ, Lucani mille fuissent,
 Si mihi Meccenas vnus ab Vrbe foret,
 Quiq; modo exurgunt ex me, sacrata Mineræ
 Et bona Musarum qui monumenta colunt,
 Hi decus æternum, superumq; merentur honores
 Nam sine Dædalia non minus arte volant.
 Quanta ego non victis superavi prælia telis?
 Arctaq; Vinxerunt quot mea vincla manus?
 Num sine consilijs Puteal fuit vtile nostris?
 Num sine militibus bella fuere meis?
 Curia præpositis semper fuit inclyta nostris,
 Num sine nostro vnquam clara Quirite fuit.
 Quando fuit Regum nostra sine prole Senatus?
 Num sine prole mea Martia Roma fuit?
 Quid moror in parvis? fumo quid pascor inanie?
 Dicere cum de te nobiliora queam.

Pan pecus

Hircius de Bell.
 Hispan. Cæsar.
 libr. 2. de bello

Hæc

Hæc antiqua satis passim monumenta loquuntur
Dicere plura, brevis pagina nostra vetat.

ciui. & Vertrā.
Maur. in vita
M. Varro. Sil.
Itali. Martia.
libr. 9. Epigra.
62. Bab. Mātu.

Ad insignē Tēpli Maximi Cordubēsis.

F A B R I C A M.

Epigramma,

A Duena, qui hanc molē subcūtem nubila cernis,
Sibene cædendi marmoris arte vales?

Sculptum opus anti qui si lactas nosse Myronis?

Et nosti Actæi non minus æra fabri?

Hanc molem mirare, auri rutilante nitore,

Cuius materiam nobile vincit opus.

Dehincq; sile statuas, operosæ ingentia molis

Templa, Deū iconas, Amphitheatra, tholos.

Nec blateret post hac Ephesus Triuiæ vndiq; tēplum,

Nec grandi exultet clara Gigante Rhodus.

Famaq; Mausoli non sit memorabilis vrnæ.

Nec veteris Memphis gloria Pyramidum.

Regia quid Solis tua laus? statuissē columnas

Sublimeis, (quamvis fama sit) artificem.

Aurum vbi, resplendent gemmæ; ignitiq; Pyropi,

Alta vbi conspicuum tecta decorat ebur,

Non sit in his Cedri, nec vis æterna Amaranthi,

Hoc vaga præ cunctis fama perennet opus.

A L I V D.

Tecta superstibus sunt hæc miranda futuris,

Cernere quæ nostri non potuere patres.

Tolle oculos per summa hospes fastigia templi;

Fornicibus constent quam bene cuncta suis.

Qualiter vna absis ductu curuata magistri

Sustineat molis pondera tanta grauis.

Omnia contemplare intus lara, alta, profunda,

& quid quid cæli sculpirur arte, nota.

Dædalias struxisse manus fortasse putabis.

Ab sis, el se.
micirculo
del ante-
choro,

Aut

Aut Magis insignis (si queat esse) fabri.
Praxitelis, statuas auro splendēte decoras,
Plastica Lysippi, sculpta Myronis opus,
Falleris, hæc fieri voluit fabricator Olympi.
Facta labore hominum, ductaq; amuse Dei.

ACROSTICVM.

¶ Ad Sacram Ordinem Sanctissimæ
Trinitatis.

Innocentius.
3. P. M.

Ordo sacer cœlo quondam dimissus ab alt O
Romano vidit quem sine labe Patre R
Dum peragit sacrum, nostris dum patribus, illu D
Omne videt visu, quod fuit ante, su O
Sacra, rubor liuorq; refert mysteria nobi S,
Almæ nempe crucis, candidaq; ipsa tog A
Captiuosq; super man⁹ vtraq; quid par animphi, ho C?
E Mauris Captos nos docet eriper E
Religionis apex cum sis Deus huius, & aucto R
Ordo sacer meritò dicitur ore Patris,
Prima elementa legens, vel posteriora notando
Inuenies Lector protinus ordo sacer.

Innocentius,
3. P. M. exalta
uit hunc ordinē
vocans eum Sa
crum ordinem.

LAVS DEO

